

15.

R O M A N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA DE CONTENCIOS ADMINISTRATIV ȘI FISCAL

D E C I Z I A nr. 3373

Dosar nr. 818/46/2012

Ședința publică de la 23 septembrie 2014

Președinte:	X	- judecător
	X	- judecător
	X	- judecător
	X	- magistrat asistent

S-au luat în examinare recursurile declarate de Agenția Națională de Administrare Fiscală și Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice .X. (fostă Direcția Generală a Finanțelor Publice .X.) împotriva Sentinței nr. .X.-CONT din 16 ianuarie 2013 a Curții de Apel .X. – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal făcut în ședință publică, se prezintă recurenta – pârâtă Agenția Națională de Administrare Fiscală, prin consilier juridic Liliana Irimia, lipsă fiind recurenta - pârâtă Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice .X. (fostă Direcția Generală a Finanțelor Publice .X.), intimata – reclamantă SC .X. SRL, prin Lichidator Judiciar SCP .X. SPRL și intimații – intervenienți .X. și SC .X. SRL .X..

Procedura de citare este legal îndeplinită.

Se prezintă referatul cauzei, magistratul asistent arătând că recursurile sunt declarate și motivate în termenul prevăzut de art.20 alin.(1) din Legea nr. 554/2004, fiind scutit de plata taxei de timbru, precum și faptul că întâmpinările au fost comunicate.

Înalta Curte, constatând că nu mai sunt chestiuni prelabile de discutat, acordă cuvântul părții prezente în raport cu recursurile formulate.

Recurenta – pârâtă, prin consilier juridic, solicită admiterea recursurilor, modificarea sentinței recurate și respingerea acțiunii formulate de reclamantă ca neîntemeiată, făcând referire la motivele dezvoltate pe larg în cererea de recurs.

Solicită, de asemenea, admiterea recursului declarat de recurenta – pârâtă Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice .X..

Înalta Curte, în temeiul art.150 din Codul de procedură civilă, reține cauza spre soluționare.

ÎNALTA CURTE,

Asupra recursului de față;

Din examinarea lucrărilor din dosar, constată următoarele:

Circumstanțele cauzei

Obiectul cererii

Prin acțiunea înregistrată pe rolul Curții de Apel .X. – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, reclamanta SCP .X. Insolv SPRL, în calitate de lichidator al debitoarei SC .X. SRL .X., a chemat în judecată pe pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice .X. și Agenția Națională de Administrare Fiscală pentru a se dispune anularea Deciziei nr.347/03.08.2012 în principal, iar în subsidiar, alături de aceasta, raportul de inspecție fiscală din data de 30.03.2012 și Decizia de impunere nr. F -AG.X..03.2012.

În motivarea acțiunii sale, reclamanta a susținut că, pârâta i-a respins contestația ca fiind formulată de o persoană lipsită de calitate, în condițiile în care, lichidatorul judiciar .X. și-a însușit acțiunea sub semnătură.

A precizat că au existat pe contestație două semnături, cea a fostului administrator, cât și cea a actualului lichidator.

În privința capetelor de cerere subsidiare, acțiunea evidențiază nelegalitatea actelor fiscale, prin aceea că, a fost supusă verificării fără a exista argumente legale, cu toate că la prima verificare nu au fost constatate nereguli și existau dovezi care atestau distrugerea într-un incendiu a evidenței contabile din perioada 2003- decembrie 2010.

S-a mai relevat că actele fiscale au făcut mențiuni neconforme adevărului cu privire la livrările care i le-au făcut alte societăți, stabilindu-i nelegal că nu are dreptul să deducă T.V.A. în sumă de .X. lei.

Nu are nici o relevanță dacă o societate declară sau nu anumite livrări cu produse, câtă vreme le-a declarat și a plătit T.V.A. aferent.

Pârâta a formulat întâmpinare, solicitând respingerea acțiunii, cu argumentele că respectiva contestație a fost formulată de către o persoană lipsită de calitate de a contesta, iar cu privire la fond, a evidențiat legalitatea actelor fiscale.

Hotărârea instanței de fond

Prin Sentința nr. 12 din 16 ianuarie 2013 a Curții de Apel .X. – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, s-a admis acțiunea formulată de către reclamanta SCP .X. SPRL, în calitate de lichidator judiciar al SC .X. SRL, în contradictoriu cu pârâtele Direcția Generală a Finanțelor Publice .X. și Agenția Națională de Administrare Fiscală - Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor, intervenienți fiind SC .X. SRL și .X., s-a anulat Decizia nr.347/03.08.2012 și s-a dispus obligarea pârâtei să soluționeze fondul contestației.

Pentru a pronunța această soluție, instanța de fond a reținut că prin raportul de inspecție fiscală încheiat la data de 30.03.2012, salariații pârâtei au efectuat un control la societatea SC .X. SRL, verificând perioada 2007-2010 și au stabilit că datorită înregistrării în contabilitate a unor cheltuieli, fără a deține documente justificative, nu are dreptul de deducere a TVA.

La aceeași dată, a fost emisă Decizia de impunere nr. F-AG.X..03.2012., reținându-se ca obligații de plată, sumele de .X. lei, cu titlu de profit, .X. lei dobânzi de întârziere și .X. lei penalități de întârziere.

Împotriva acestor acte fiscale, reclamanta a formulat contestație care a fost respinsă prin Decizia nr.347/03.08.2012, ca fiind depusă de o persoană lipsită de calitatea de a contesta.

În motivarea deciziei, s-a reținut că debitoarea a formulat contestație prin administratorul său, deși se afla în procedura de insolvență și a fost desemnat ca lichidator judiciar, SCP .X. SPRL.

Instanța de fond a reținut existența a două semnături diferite și se impunea a fi calificată poziția lichidatorului judiciar, în cazul existenței anumitor dubii. Faptul că lichidatorul judiciar a promovat prezenta acțiune, reprezintă dovada reconfirmării contestației.

Pârâta trebuia să solicite mai întâi punctul de vedere al lichidatorului și numai în cazul unui refuz din partea acestuia, să aplice dispozițiile art.217 (1) din Codul de procedură fiscală.

Procedând în acest mod, pârâta a soluționat în mod greșit contestația pe excepție, fără a analiza fondul, vătămând partea în drepturile și interesele sale legitime.

Recursul

Împotriva acestei sentințe au formulat recurs pârâtele Agenția Națională de Administrare Fiscală și Direcția Generală Regională a Finanțelor

Publice .X. (fostă Direcția Generală a Finanțelor Publice .X.), criticând-o pentru nelegalitate și netemeinicie.

Recurentele au solicitat modificarea hotărârii recurate, în sensul respingerii acțiunii ca nefondată, pentru, în esență, următoarele motive:

Nelegalitatea hotărârii prevăzută de dispozițiile art. 304 pct. 9 Cod procedură civilă, anume când hotărârea atacată a fost dată cu aplicarea greșită a legii, în speță a dispozițiilor art. 206 alin. (1) lit. e) din OG nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, coroborat cu pct. 2.2 lit. b) din OPANAF nr. 2137/2011.

Astfel, s-a susținut că, de la data la care s-a dispus începerea falimentului, intimata – reclamantă SC .X. SRL nu mai avea dreptul la propria administrare, aceasta fiind preluată de către administratorul judiciar, în speță SCP .X. SPRL.

Prin adresa nr. X/19.06.2012 emisă de Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor din cadrul ANAF, s-a solicitat lichidatorului SCP .X. SPRL ca, în temeiul art. 2.2 lit. b) din OPANAF nr. 2137/2011 privind aprobarea instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din OG nr. 92/2003, să comunice dacă își însușește contestația formulată de SC .X. SRL împotriva Deciziei de impunere nr. F – AG.X..03.2012 emisă de DGRFP .X..

Așadar, în mod greșit a reținut instanța de fond că nu a fost solicitat punctul de vedere al lichidatorului.

Au învederat recurentele că până la data emiterii Deciziei nr. 347/03.08.2012, SCP .X. SPRL nu a răspuns solicitărilor pârâtei.

Recurenta Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice .X. (fostă Direcția Generală a Finanțelor Publice .X.) a invocat, de asemenea, nelegalitatea hotărârii primei instanțe prevăzută de dispozițiile art. 304 pct. 8 Cod procedură civilă, anume când instanța, interpretând greșit actul juridic dedus judecății a schimbat natura ori înțelesul lămurit și vădit neîndoielnic al acestuia.

Procedura în fața instanței de recurs

Reclamantul – intimat a formulat întâmpinare și a solicitat respingerea recursurilor ca nefondate și menținerea hotărârii instanței de fond ca fiind legală și temeinică.

Examinând sentința recurată, prin prisma criticilor formulate, în raport de actele și lucrările dosarului și de dispozițiile legale aplicabile, inclusiv art. 304 ind.1 Cod procedură civilă, Înalta Curte constată recursurile nefondate, pentru considerentele ce vor fi expuse în continuare.

Instanța de contencios administrative și fiscal a fost investită pe calea prevăzută de art. 218 alin.(2) Cod procedură fiscală, cu o acțiune având ca obiect anularea deciziei nr. 347 din 3 august 2012 a ANAF, prin care s-a respins contestația formulată de către SC .X. SRL împotriva Raportului de inspecție fiscală din data de 30.03.2012 și a deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată nr. F-AG.X..03.2012 emisă de DGFP a Județului .X..

Curtea de apel a considerat că soluția administrativă atacată este greșită, câtă vreme lichidatorul judiciar și-a însușit contestația formulată de asociatul unic.

Se reține pe de o parte faptul că pe contestația formulată de societatea debitoare – înscris aflat la filele 83 – 87 dosarul Curții de apel .X. – se regăsesc două semnături și ștampila societății, semnăturile aparținând asociatului unic și lichidatorului judiciar.

Înalta Curte apreciază că pretenția recurente - pârâte Agenția Națională de Administrare Fiscală – Direcția Generală de Soluționare a Contestațiilor ca lichidatorul judiciar „să semneze și să ștampileze contestația” denotă un formalism excesiv, fără suport normativ.

Pe de altă parte, din actele aflate la dosarul cauzei – filele 42-45 din dosarul Curții de Apel .X., și anume înscrisul intitulat Punct de vedere formulat de SCP .X. SPRL în calitate de lichidator judiciar al SC .X. SRL privitor la contestația împotriva cererii de admitere a creanței introdusă de DGFP .X., reiese că acesta și-a însușit contestația formulată de societatea debitoare.

Apare, astfel, ca fiind vădit eronat procedeele de a nu ține seama de manifestarea de voință exprimată expres de către lichidatorul judiciar în sensul însușirii fără rezerve a contestației formulate de societate prin asociatul unic.

În orice caz, actele prin care lichidatorii judiciari ai societății își însușesc contestația indicată au semnificația confirmării potrivit art. 43 alin.(2) teza finală din Codul de procedură civilă.

Pentru toate considerentele expuse, în temeiul art. 20 alin.(1) din Legea nr. 554/2004 și art. 312 alin.(1) – (3) din Codul de procedură civilă se va respinge recursurile Agenției Naționale de Administrare Fiscală și Direcției Generale Regionale a Finanțelor Publice .X. (fostă Direcția Generală a Finanțelor Publice .X.) ca nefondate.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
DECIDE:**

Respinge recursurile declarate de Agenția Națională de Administrare Fiscală și Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice .X. (fostă Direcția Generală a Finanțelor Publice .X.) împotriva Sentinței nr. .X.-CONT din 16 ianuarie 2013 a Curții de Apel .X. – Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, ca nefondate.

Irevocabilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi 23 septembrie 2014.

XXXX